

Art. 4. 1. Postępowanie wytoczone, lub któreby w przyszłości zostało wytoczone przed sądami administracyjnymi, dotyczące roszczeń, objętych art. II porozumienia polsko-niemieckiego z dnia 31 października 1929 r., w szczególności postępowanie przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym, przeciw orzeczeniom władz likwidacyjnych, wydanym na zasadzie przepisów, przytoczonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, ulega umorzeniu z urzędu.

2. Przepis ten nie odnosi się do spraw, wytoczonych przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym z powodu orzeczeń Komitetów Likwidacyjnych, określonych w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości, każdemu we właściwym zakresie działania.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Robót Publicznych: *Norwid Neugebauer*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Reform Rolnych: *L. Kozłowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

83.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 21 stycznia 1932 r.

w sprawie ustalenia wysokości niektórych morskich opłat portowych.

Na podstawie art. 4, 8 i 9 ustawy z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 764) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wymienione morskie opłaty portowe ustala się w wysokości następującej:

I. Opłaty portowe (za wejście i wyjście).

1. Od statków przychodzących do portu lub wychodzących z portu pobiera się za każdy m³ pojemności netto:

- a) od statków próżnych, z balastem i wyładowanych lub załadowanych do 25% pojemności netto oraz od statków pasażerskich, przy wejściu i wyjściu po Zł 0.06

b) od statków wyładowanych lub załadowanych powyżej 25% pojemności netto po Zł 0.12

2. Dla statków kursujących na liniach żeglugi regularnej taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się o 40%

Uwaga: Za linię żeglugi regularnej uważa się taką komunikację okrętową, która odbywa się podług planu ułożonego i przedstawionego w Urzędzie Morskim przynajmniej na 2 miesiące naprzód, przyczem statki są zobowiązane do przyjmowania ładunku drobnicowego.

3. Dla statków kursujących nieregularnie taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się:

a) poczynając od 6-go wejścia do portu w ciągu jednego roku kalendarzowego o 10%

b) poczynając od 11-go wejścia do portu w ciągu jednego roku o 20%

4. Statki zatrzymujące się na redzie i tu uskuteczniające odprawę pasażerów lub przeładunek uiszczają opłatę ustaloną w ust. 1, 2 i 3 zmniejszoną o 50%

5. Statki kursujące na liniach żeglugi regularnej, o ile stale zachodzą i do Gdyni i do Gdańska uiszczają opłatę ustaloną w ustępie 2 i 4 zmniejszoną o 50%

6. Od statków kursujących na liniach żeglugi regularnej, odwiedzających port dwukrotnie w czasie tej samej pełnej podróży, pobiera się opłatę tylko przy pierwszym wejściu do portu.

II. Opłaty od ładunku.

1. Od załadowanego lub wyładowanego towaru pobiera się opłatę w zależności od zaszeregowania go do jednej z niżej wymienionych grup, mianowicie:

grupa A: fosforyty, kamienie brukowe, ziemia, piasek, żwir — prócz gatunków specjalnych, węgiel, koks, brykiety węglowe, sole potasowe, rudy oraz pokrewne surowce hutnicze, piryty — za każdą tonnę (1000 kg) Zł 0.25

grupa B: zboże, strączkowe, ziemniaki, przetwory ziemniaczane, sól makuchy, wytłoczyny, otręby, melasa, kości, śrut i mączka kostna, żuźle Thomasa, siano, słoma, trawa morska, cement, gips, marmur ociosany, lecz nieoszlifowany, cegła, dreny, dachówki, asfalt, ropa naftowa, nafta, olej gazowy, opałowy i wrzecionowy, nawozy azotowe, saletra, soda, bisulfat sody, żelazo i stal fasonowa, szyny żelazne i stalowe, blachy, rury, drut, żelastwo, cynk i ołów surowe, smoła, żywica — za każdą tonnę (1000 kg) Zł 0.50

grupa C:	ryż surowy, mąka wszelka, siarka, kory garbarskie, celuloza, papier gazetowy, tektura, za każdą tonnę (1000)	Zł	0.75
grupa D:	drzewo nieobrobione i nawpółobrobione (prócz drzewa egzotycznego) jak kłocce, podkłady, slipry, kopalniaki, drzewo opałowe i papierówka — za każdy m ³ :		
	a) miękkie	"	0.25
	b) twarde	"	0.50
grupa E:	wszelkie towary wysyłane w partjach mniejszych niż 10 tonn, jak również towary niewymienione w grupach A, B, C, D, o ile ze względu na swoją naturę nie podlegają zaszeregowaniu do jednej z wymienionych grup — za każdą tonnę (1000 kg)	"	1.00

2. Od towaru przeładowywanego bezpośrednio ze statku na statek pobiera się za wyładowanie i naładowanie łącznie opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o 50%

3. Od towaru przewożonego w żegludze przybrzeżnej pomiędzy portami i punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego taryfa wymieniona w ust. 1 wzgl. 2 zmniejsza się o 50%

4. Od towaru przywiezionego drogą morską, następnie wywożonego tą samą drogą nie później jak w dwa miesiące od daty przywiezienia, pobiera się opłatę tylko przy wyładunku. Termin dwumiesięczny przedłuża się o czas przerw w nawigacji, spowodowanych siłą wyższą, jak zamrożenie portu wyjścia lub przeznaczenia i t. p.

III. Opłaty pasażerskie.

Za wyładowanie lub przyjęcie na pokład pasażerów każdorazowo pobiera się od osoby:

a) w żegludze przybrzeżnej pomiędzy punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego	Zł	0.05
b) w żegludze zagranicznej niezależnie od klas	"	0.50

IV. Opłaty ryczałtowe.

1. Roczne:

Od statków stale używanych w obrębie portu, w żegludze przybrzeżnej do miejscowości, położonych na wybrzeżu polskim i gdańskim, jak również od holowników i statków rybackich mogą być pobierane roczne opłaty ryczałtowe, za każdą jednostkę iloczynu, otrzymanego z pomnożenia największej długości przez największą szerokość (w metrach):

a) od statków o napędzie mechanicznym	Zł	5.—
---	----	-----

b) od statków nie posiadających napędu mechanicznego	Zł	2.—
c) od statków rybackich o napędzie mechanicznym lub bez	"	0.30

2. Jednorazowe:

Jednorazową opłatę ryczałtową pobiera się:

a) od statków parowych, motorowych i żaglowych długości od 6 do 10 metrów	Zł	5.—
b) od statków parowych, motorowych i żaglowych długości ponad 10 do 20 metrów	"	10.—
c) od holowników wszelkiej wielkości	"	50.—
d) od statków rybackich:		
aa) o pojemności ponad 150 m ³ netto	"	15.—
bb) wszelkich innych	"	1.50
e) od kryp, barek, pontonów i t. p.	"	10.—
f) od cudzoziemskich statków pasażerskich przywożących wycieczki, a zatrzymujących się w porcie w celach turystycznych nie dłużej niż 3 doby, za każdą rozpoczętą dobę	"	100.—

3. Opłaty ryczałtowe obejmują opłaty za wejście i wyjście, pilotowe, za światła i boje, oraz w portach stanowiących własność państwa, postojowe i przystaniowe, a w stosunku do statków uiszczających jednorazowe opłaty ryczałtowe według ust. 2 p. f. — również inne opłaty ustalone w niniejszej taryfie, z wyjątkiem opłat za korzystanie z holowników.

4. Statki rybackie uiszczające roczne opłaty ryczałtowe w jednym z portów polskich wolne są w innych portach polskich od opłat ustalonych w pozycjach I, IV, V, VI, VII i VIII.

V. Opłaty postojowe.

1. Od statków przebywających w porcie dłużej niż jeden miesiąc, a nie uiszczających opłat ryczałtowych rocznych, pobiera się za każdy rozpoczęty miesiąc ponad jeden:

a) od statków podlegających pomiarom morskim (ustawa z dnia 17 maja 1927 r. o pomiarze morskich statków handlowych) — za każdy metr ³ pojemności netto	Zł	0.04
b) od statków niepodlegających pomiarom morskim za każdą tonnę ładowności	"	0.20

2. Dla statków przebywających w swych portach macierzystych taryfa wymieniona w ust. 1 p. a) zmniejsza się o 50%

VI. Opłaty przystaniowe.

1. Za korzystanie z przystani pobiera się od statków bezpośrednio leżących u przystani za każdy metr długości przystani zajętej przez statek i za każdą rozpoczętą dobę Zł 0.08

2. Od statków stojących obok wyżej wymienionych pobiera się za każdy metr długości statku, za każdą rozpoczętą dobę **Zł 0.03**

VII. Opłaty pilotowe.

1. Od statków ponad 100 tonn pojemności netto pobiera się za wejście i wyjście łącznie:

- a) od statków o pojemności do 1000 m³ netto **Zł 30.—**
- b) od statków o pojemności od 1000 m³ do 2000 m³ netto **" 60.—**
- c) od statków o pojemności ponad 2000 m³ netto:
 - aa) za pierwsze 2000 m³ **" 60.—**
 - bb) za każde rozpoczęte następne 500 m³ **" 15.—**

2. Za każde przeprowadzenie statku wewnątrz portu z jednego miejsca na drugie, wykonane na żądanie kapitana statku, pobiera się 40% opłat ustalonych w ust. 1.

3. Od statków:

- a) linii żeglugi regularnej,
 - b) zachodzących do portu w celach remontu, uzupełnienia zapasu paliwa, żywności i innych niezbędnych materiałów wykwapowania, o ile pobyt w porcie ograniczają do czasu niezbędnego dla wykonania tych czynności i o ile nie wykonywują pozatem żadnych innych czynności handlowych,
 - c) prowadzonych przez kapitanów, którzy złożyli w miejscowym kapitanacie portu egzamin pilotowy
- taryfa opłat ustalonych w ust. 1 wzgl. 2 zmniejsza się o **50%**

4. Za niewykorzystanie pilota w czasie zamówionym za każde rozpoczęte pół godziny opóźnienia **Zł 20.—**

5. Za użycie holowników administracji portowej, za każdą rozpoczętą godzinę pracy holownika **" 60.—**

VIII. Opłaty za światła i boje.

Opłat za światła i boje nie pobiera się.

IX. Podstawy wymiaru opłat.

1. Za każde niepełne 1000 kg ładunku pobiera się jak za pełne (poz. II).

2. Ładunki o wadze mniejszej niż 1000 kg na jednym statku są zwolnione od opłat (poz. II).

3. Przywozu z połowu ryb do portu i wyładowania ich nie uważa się za czynność handlową; czynności te są wolne od opłaty, natomiast przewóz ryb z portu, jako ładunek, podlega opłacie według poz. II.

4. Wszelkie opłaty według niniejszej taryfy winny być uiszczane przez kapitanów odnośnych statków lub ich właścicieli, względnie agentów.

X. Zwolnienia.

1. Od opłat są zwolnione:

- a) okręty wojenne i statki szkolne,
- b) wszelkie statki, będące własnością Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, o ile nie są użyte do celów zarobkowych,

c) statki sportowe, o ile nie są użyte do celów zarobkowych,

d) statki zatrudnione przy budowie i konserwacji portu i jego urządzeń, o ile nie wykonują innych czynności zarobkowych,

e) wszelkie statki nie dłuższe niż 6 metrów.

2. Od opłat według poz. 1 zwolnione są:

a) statki przychodzące dla zasięgnięcia informacji lub otrzymania dyspozycji, a wychodzące z portów w przeciągu 48 godzin, nie wykonywując żadnych handlowych czynności,

b) statki, które zachodzą do portu w celach remontu lub uzupełnienia zapasów paliwa lub żywności i niezbędnych materiałów wykwapowania, pobyt ograniczają do czasu niezbędnego do wykonania tej czynności i nie wykonywują żadnych innych czynności handlowych,

c) statki, które szukają schronienia przed niepogodą i nie wykonywują żadnych handlowych czynności,

d) polskie statki turystyczne i wycieczkowe, które poza odprawą pasażerów nie wykonywują żadnych czynności handlowych.

3. Od opłat według poz. II zwolnione są:

a) ładunki, przeznaczone dla budowy i remontów portów i wybrzeża,

b) przedmioty, przeznaczone do własnych potrzeb statków stojących w porcie, poczta oraz bagaż pasażerski,

c) towary przeladowywane pomiędzy nabrzeżami portowymi a statkami przychodzącymi z Wisły lub wychodzącymi na Wisłę.

4. Od opłat według poz. III zwolnione są statki wykonywujące wycieczki morskie, urządzone staraniem organizacji akademickich, szkolnych, kulturalno-oświatowych, sportowych i dobroczynnych.

5. Od opłat według poz. V zwolnione są statki będące w remoncie.

6. Od opłat według poz. VII zwolnione są:

- a) statki zatrzymujące się na redzie,
- b) statki turystyczne i wycieczkowe, które poza odprawą pasażerów nie wykonywują żadnych czynności handlowych; zwolnienie to nie dotyczy jednakże opłat za korzystanie z holowników.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu: z dnia 27 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 251), z dnia 2 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405), z dnia 27 lutego 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 137), z dnia 29 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 264), z dnia 12 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 535), z dnia 21 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 716), z dnia 28 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 174), z dnia 28 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 497) oraz § 11 rozporządzenia z dnia 27 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 268).

Minister Przemysłu i Handlu: **Zarzycki**
Minister Skarbu: **Jan Pilsudski**